

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, at fru Line Barfod og hr. Frank Aaen skal passe lidt på, hvad de fremsætter af urigtige oplysninger her i Folketinget for at redde sig ud af en utrolig pinlig sag. Det er kun et par år siden – det var i 2005 – at Mette Herborgs artikler, som er særdeles veldokumenterede, kom om hr. Frank Aaens deltagelse i sovjetregimentets tortur på en 28-årig egypter. Lad mig lige citere:

Når Frank Aaen i samarbejde med Kabulregeringen, sikkerhedspolitiet, KHAD og den sovjetiske besættelsesmagt bevidst bruger den fangne egypters afmægtige tilstand til at afpresse ham udtalelser, så nærmer situationen sig betænkeligt FN-konventionens torturdefinition. Citat slut.

Og det er særdeles veldokumenteret, for som hr. Frank Aaen selv sagde, så kan man læse det i hans referat i Røde Blade, hvor hr. Frank Aaen direkte praler med sin rolle som forhørsleder. Det er kvalmende læsning, det er ualmindelig modbydelig læsning. Jeg vil spørge fru Line Barfod: Hvad tror hun, det her hænger sammen med, altså den her kredsen om tortur, som vi skal opleve i eftermiddag – er det forbryderen, der vender tilbage til åstedet?

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg mener ikke, at det er ordføreren, der skal svare på det spørgsmål. Jeg giver hr. Frank Aaen anledning til igen at komme med en bemærkning, og så henstiller jeg til, at de bemærkninger, man har, bliver rettet til fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt, at der er en journalist, der forsøgte at sælge en historie til dagblad efter dagblad efter dagblad for en del år siden – det var ikke i 2005, det er længere tid siden – og det lykkedes hende ikke. Til sidst måtte hun nøjes med at skrive læserbreve i Berlingske Tidende, hvor hun fremførte alle sine påstande. Det, der henvises til, er, at jeg har lavet et interview, og det er bragt i et studentblad, og det har alle kunnet læse. Der står selvfølgelig ikke noget om, at der er gennemført forhør eller på anden måde mis-handling af en mand. Må jeg være fri!

Første næstformand (Svend Auken):

Det er en lidt usædvanlig fremgangsmåde, men det er også en meget usædvanlig situation. Jeg vil gerne give hr. Jesper Langballe lov til at

komme med en ny udtalelse, men hvis den er rettet til hr. Frank Aaen, så er vi nødt til at ordne det på den måde.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det usædvanlige er vel, at det ikke er ordføreren, der svarer.

Men jeg vil godt sige, at hr. Frank Aaen jo spræller som en ål i nettet. Der var ikke bare tale om en artikel i Røde Blade. Der var tale om, at hr. Frank Aaen efter sin afhøring af egypteren direkte briefede den sovjetiske besættelsesmyndighed og gjorde den opmærksom på, hvilket hr. Frank Aaen selv refererer i Røde Blade, at den mand var meget farligere, end de troede. Det vil sige, at det var en opfordring til, at nu kunne de fortsætte med at give ham tommelskruer på eller skodde cigaretter på ham, eller hvad det nu var, de brugte. Det er en kvalmende sag, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

Første næstformand (Svend Auken):

Tiden er udløbet, og jeg synes, jeg har strakt mig meget langt. Det er helt usædvanligt her i Folketinget, at man benytter en forespørgsel, der handler om strategi mod terror, til at rette et voldsomt personangreb på en kollega. Jeg har to gange givet hr. Frank Aaen lejlighed til at svare, og det ville jeg også have gjort her i tredje omgang, men jeg synes, at vi er langt ud over grænserne for den almindelige sømmelighed. Så jeg foreslår, at vi, hvis ikke der er flere, der begærer ordet, siger tak til ordføreren og går videre i ordforrækken.

Så er det hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Kl. 13.45

Troels Lund Poulsen (V):

Vi husker alle sammen den 11. september 2001. Datoen har prentet sig ind i vores hukommelse, billederne har prentet sig ind i vores nethinder. Sammen med disse uhyggelige indtryk blev det også klart, at den internationale terrorisme vil blive vor tids største trussel, vor tids største udfordring og derfor også den, vi skulle vægte meget højt sikkerhedspolitisk.

At denne prioritering fortsat er særdeles relevant, er desværre blevet bekræftet ved mange lejligheder. Siden terrorangrebet i New York er terrorismen rykket tættere på. Det gælder ikke mindst angrebet i London i juli 2005, som var det første selvmordsangreb, vi oplevede i Vest-